

Arrest

nr. 218 730 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en D. UNGER
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 22 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. UNGER *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U beschikt over de Kameroense nationaliteit en werd geboren op 18 juli 1973 in Mbu. U verhuisde als kind naar Bamenda en werd daar taxichauffeur. In 2000 werd u daar lid van het Southern Cameroon National Congress (verder SCNC). U hielp met het rondbrengen van flyers voor het SCNC en sprak erover met de meeste van uw vrienden en uw collega taxichauffeurs. U deed mee aan een algemene staking in 2016 en op 15 mei 2017 werd u opgepakt toen u in uw taxi stapte. Nadat u opgepakt werd, gaf de politie u een lijst met namen, waar ook uw naam op stond, en vroeg u of u deze namen herkende. Hoewel u enkele namen herkende, zei u dat u niemand kende van die lijst.

Uw familie had een akkoord gesloten om u vrij te kopen uit de gevangenis en enkele dagen na uw arrestatie werd u naar een privé woning gebracht waar uw familie het geld overhandigde. U verborg zich daarna in een huis in een andere wijk van Bamenda en terwijl u daar verborgen zat, werd uw broer opgepakt in de compound van de familie opdat hij zou zeggen waar u verborgen zat. Hij werd hierbij gemarteld en overleed toen de politie hem terug thuis afzette. U bekwam, via dezelfde politieman die u hielp vrijkomen uit de gevangenis, een paspoort en u vertrok met het vliegtuig uit Douala op 5 september 2017 naar België. U ging daarna naar Duitsland en kwam terug naar België op 12 september 2017 waar u enkele dagen later internationale bescherming verzocht op 14 of 15 september 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

*Toen u internationale bescherming verzocht bij DVZ verklaarde u daar dat u gearresteerd werd in Kameroen omdat u sympathisant bent van de **Southern Cameroon National Congress**. U zei verder dat u al “sinds uw geboorte” een sympathisant bent omdat iedereen van het noordwesten en het zuidwesten (van Kameroen) een sympathisant is van deze partij (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS). Toen er u in het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd of u opmerkingen had over uw interview bij DVZ, zei u dat u geen opmerkingen had en dat er geen problemen waren (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.2).*

*Gevraagd of u lid bent van een politieke organisatie zei u dat u lid bent van het SCNC en dat de volledige naam **Southern Cameroon National Council is**. Er werd u dan gevraagd of u uw interview van bij DVZ had nagelezen waarop u zei dat ze het opschreven in het Nederlands en u werd daarop geconfronteerd dat u Congress in plaats van Council gezegd had bij DVZ. U zei daar enkel op dat het wel degelijk council is en niet congress om daarna te zeggen dat “congress of council voor ons hetzelfde is” (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.4).*

Het is opmerkelijk dat u bij DVZ een verkeerde naam opgaf van de partij waarvoor u sinds 2000 actief zou geweest zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.4). U verklaarde dat u het verslag van uw interview niet nalas omdat het in het Nederlands is opgesteld, dit terwijl de foutieve naam “Southern Cameroon National Congress” letterlijk zo in het Engels genoteerd werd in dit verslag. Bovendien werd dit verslag u ook voorgelezen in het Engels voor u het ondertekende (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS).

Zoals hierboven al beschreven verklaarde u bij DVZ dat u al “sinds uw geboorte” een sympathisant zou zijn van het SCNC en toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd sinds wanneer u lid bent van het SCNC, zei u dat u sympathisant bent en dat u denkt dat u lid bent. U zei verder dat de vraag moest zijn wanneer u er actief was want bij geboorte is iedereen daar lid van in Zuid Kameroen. U zei daarna dat u besloot sympathisant te zijn van het SCNC sinds 2000 en gevraagd wanneer u dan lid werd van het SCNC, zei u opnieuw dat u de vraag niet begrijpt want iedereen die daar geboren wordt is er automatisch deel van. U verklaarde eveneens over een lidkaart van het SCNC te beschikken (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.4 en deze lidkaart in de groene map in het administratief dossier).

Gevraagd wanneer de organisatie SCNC werd opgericht zei u dat deze rond 1994 werd opgericht (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.5).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat het SCNC in 1995 opgericht werd.

U werd geboren in het jaar 1973 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.3). Dat u dus sympathisant van het SCNC zou zijn sinds uw geboorte is niet mogelijk. U lijkt het onderscheid niet te kunnen maken tussen lid/sympathisant te zijn van het SCNC, een van de vele organisatie in Zuid Kameroen die onafhankelijkheid nastreeft voor het gebied dat Ambazonia genoemd wordt en sympathisant te zijn van een onafhankelijk Ambazonia.

U verklaarde dat u naar de stad Bamenda verhuisde toen u een kind was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.4) en dat Bamenda in de "county" Mezam ligt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.15 en informatie in de blauwe map in het administratief dossier). Toen er u gevraagd werd wie de voorzitter van het SCNC in uw county is , zei u dat de SCNC niet in counties opgedeeld werd, dat jullie 1 voorzitter hebben, een vice voorzitter en 1 leider. Gevraagd of u de naam Achu Njei David kende, zei u dat u iemand kent die zo heet die leerkracht is in uw dorp (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.15).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat het SCNC wel degelijk opgedeeld wordt in verschillende afdelingen per county met aan het hoofd van deze afdelingen, een lokale voorzitter of "organizing secretary". De organizing secretary voor de county Mezam is Achu Njei David. Dat u sinds het jaar 2000 lid zou geweest zijn en activiteiten zou gehad hebben voor het SCNC maar dan niet zou weten dat deze organisatie lokale afdelingen heeft in elke county is niet geloofwaardig. Dat u de naam van de leider van de lokale afdeling in Mezam county niet eens als dusdanig herkende ondergraaft verder uw verklaringen dat u lid zou zijn van het SCNC.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zei u dat Nfor Ngala de vicevoorzitter is van het SCNC (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.5) en dat hij nu in de cel zit nadat hij werd opgepakt in januari 2018 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.15). Er werd u dan gezegd dat Nfor Ngala ooit eens opgepakt werd tijdens een persconferentie en er werd u gevraagd of u daar iets over weet. U zei toen dat u weet dat hij in januari 2018 opgepakt werd en dat hij daarvoor al eens opgepakt maar vrijgelaten werd maar dat u niet weet wat hij dan op dat moment deed.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat Nfor Ngala, samen met honderden andere deelnemers opgepakt werd op 21 januari 2007 tijdens een persconferentie van het SCNC in Bamenda, de stad waar u woonde. Deze persconferentie werd bijgewoond door een 300 tal leden van het SCNC, samen met journalisten en mensenrechtenactivisten. Naast Nfor Ngala werden toen ook nog heel wat andere kaderleden van het SCNC, waaronder Achu Njei David, opgepakt.

Dat u helemaal niets kan vertellen over deze arrestaties die plaatsvonden tijdens een persconferentie in de stad waar u woonde en actief zou geweest zijn voor het SCNC sinds het jaar 2000 ondergraaft verder uw verklaringen over uw verklaarde lidmaatschap van het SCNC.

Nadat u aangegeven had dat de huidige leider van het SCNC Enbon Frederik heet, werd er u gevraagd hoe de leider voor hem heette. U gaf geen antwoord op deze vraag en zei dat jullie een conferentie hadden voor Zuid Kameroen. Gevraagd wie Patrick Mbuwe is, zei u dat u niet veel weet over hem en dat u niet op de conferentie was. Gevraagd of u iets kon vertellen over Patrick Mbuwe, zei u dat u enkel zijn naam gehoord had maar niet veel kan vertellen over hem (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.5).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat Patrick Mbuwe een kaderlid van het SCNC was die in april 2003 werd doodgeschoten door mannen in burger waarover het vermoeden bestaat dat deze leden waren de veiligheidsdiensten van Kameroen. Dat u niets kan vertellen over Patrick Mbuwe ondergraaft verder uw profiel als actief lid van het SCNC.

Toen er u later tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd werd of u de naam Henry Fossung kent, zei u deze naam niet te kennen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat Henry Fossung in 1996 de voorzitter werd van het SCNC. In 1998 kwam het tot een split tussen het SCNC nadat een rivaliserende factie Mukete tot voorzitter uitriep van het SCNC.

Het leiderschapsdispuut binnen het SCNC werd in 2000 opgelost nadat Frederick Ebon als voorzitter van het SCNC werd verkozen. Dat u verklaarde de naam Henry Fossung niet eens te kennen ondergraaft verder uw profiel als actief lid van het SCNC.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS vertelde u dat er een volksrevolutie op gang kwam in uw regio, die de "coffin revolution" genoemd werd, de kist revolutie (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10). U zei dat deze revolutie zo heette omdat de persoon die de manifestatie organiseerde, Mancho Bibixy zijn doodskist meebracht naar de manifestaties (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.11).

Toen er u gevraagd werd wat er met Mancho Bibixy gebeurde, zei u dat hij opgepakt werd en dat er een rechtszaak van kwam maar nog geen definitieve uitspraak. Gevraagd of er dan nog geen beslissing was gevallen, zei u dat ze het uitstelden. Gevraagd of hij dan al veroordeeld werd of niet, zei u dat u geen informatie had dat hij veroordeeld werd. De laatste keer dat u informatie had, vernam u dat ze de meeste aanklachten tegen hem lieten vallen maar u wist niet of ze nu al een beslissing genomen hadden of niet (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.12).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat Mancho Bibixy op 25 mei 2018 veroordeeld werd tot 15 jaar gevangenisstraf. Het feit dat u niet eens weet wat er met Macho Bibixy gebeurde, meer dan 5 maanden nadat hij veroordeeld werd is opmerkelijk. Dergelijke desinteresse in de gebeurtenissen in Kameroen ondergraaft verder uw verklaarde profiel als actief lid van het SCNC sinds 2000.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud zei u dat de Southern Cameroon Youth league een van de organisaties is die, samen met het SCNC, deel uitmaakt van het Southern Cameroons Ambazonia Consortium United Front (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.6). Toen er wat later gevraagd werd welke organisaties er allemaal opkomen voor de onafhankelijkheid van Zuid Kameroen / Ambazonia, zei u opnieuw dat de youth league een van die organisaties is (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13). Gevraagd wat het verschil is tussen het SCNC en die Youth League, zei u dat die twee voor hetzelfde doel vechten maar dat de youth league voor de jongeren is en het SCNC voor iedereen. Gevraagd of er ideologische verschillen zijn tussen de twee organisaties, zei u dat er geen ideologische verschillen zijn en dat het doel is de marginalisatie van uw volk door de republiek Kameroen te stoppen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat de Southern Cameroon Youth league (verder SCYL) een groep is die zich in 1995 afsplitste van het SCNC omdat ze niet akkoord ging met de aanpak van het SCNC dat een dialoog met de regering van Kameroen verkoos.

Omwille van bovenstaande argumenten kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u een actief lid zou zijn van het SCNC. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u in Kameroen gearresteerd en vervolgd werd omwille van uw activiteiten voor het SCNC.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u dus niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U verklaarde dat u met uw paspoort reisde van Kameroen naar België en dat dit paspoort gestolen werd in het Noordstation. Toen er u gevraagd werd of u de diefstal van uw paspoort aangegeven hebt bij de politie, zei u eerst dat u dat deed bij de politie "hier" toen u daar op een maandagochtend aankwam. Gevraagd of u het dan over de politie had of over DVZ, zei u dan dat u eigenlijk DVZ bedoelde, dat u hier niemand kent en dat u niet wist hoe u dat moest aangeven. Toen er u dan gezegd werd dat men een diefstal moet aangeven bij de politie, zei u dat dit niet de gewoonte zou zijn in uw land en dat u dat niet gewoon bent (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7). Het CGVS kan dus enkel vaststellen dat u verklaarde dat uw paspoort gestolen werd maar dat u hier geen aangifte van deed.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: Uw identiteitskaart, de enveloppe waarin deze u werd opgestuurd, een lidkaart van het SCNC van het jaar 2014, een attest van het CARDA (Rode Kruis) waarin staat dat u daar een open psychologische omkadering krijgt, een medisch attest d.d. 19/12/17 en een medisch attest d.d. 13/6/2018.

Wat betreft uw identiteitskaart die u neerlegde: uw identiteit wordt hier niet betwist, deze verandert de hierboven gedane vaststellingen dan ook niet. Ook de enveloppe waarin uw identiteitskaart werd opgestuurd verandert deze vaststellingen niet.

Wat betreft de lidkaart van het SCNC die u neerlegde; uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat corruptie endemisch is in Kameroen en dat documentenfraude vaak voorkomt in Kameroen. Bijgevolg zijn dergelijke documenten niet in staat de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen

Wat betreft het attest van CARDA; het CGVS betwist niet dat u daar een ambulante psychologische begeleiding volgt.

Wat betreft het medisch attest d.d. 19/12/17; hierin staat dat u behandeld wordt voor diabetes type 2 en hypertensie. Dit attest verandert dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft het medisch attest d.d. 13/6/2018; hierin worden er littekens vastgesteld op uw linkerbeen en linkerschouder. De arts vermeldt verder dat volgens uw verklaringen, deze letsels te wijten zijn aan een gevecht met de politie in mei 2017. De arts baseert zich hier dus duidelijk enkel op uw verklaringen. Het is niet aan de arts om de geloofwaardigheid van deze verklaringen na te gaan. Ook dit attest verandert dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In het enig middel roept verzoeker het volgende in: "Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen".

Inzake de vluchtelingenstatus voert verzoeker volgend verweer:

"Betreffende de politieke betrokkenheid van verzoeker bij de partij SCNC

De verwerende partij wijst het asiolverzoek van verzoeker af op basis van een enkel argument: de fouten die hij heeft gemaakt in zijn verklaringen over de SCNC-partij.

Deze fouten zouden volgens het CGVS het bewijs zijn van geringe politieke betrokkenheid en dus van het feit dat verzoekster geen risico loopt.

Er zij derhalve in de eerste plaats op gewezen dat het CGVS de verklaringen van verzoeker betreffende zijn activiteiten binnen het SCNC (verspreiding van folders) en zijn verklaringen betreffende zijn arrestatie op 15 mei 2017 en de aanhouding na zijn arrestatie in twijfel trekt op deze enige basis.

Met betrekking tot de fouten in de verklaringen van verzoeker wenst verzoeker een aantal opmerkingen te maken:

Tijdens zijn gehoor bij DVZ heeft verzoeker verklaard lid te zijn van het Southern Cameroon National Congress (SNCN). Hij heeft zich dus vergist door "Congress" te zeggen in plaats van "Council". Deze fout is een eenvoudige fout, omdat in Kameroen beide namen worden gebruikt en de verzoeker dus geen onderscheid heeft gemaakt tussen de "officiële" naam en andere namen enerzijds en de stress van de situatie anderzijds. Het is duidelijk dat verzoeker de naam van de partij kent en dit aan het begin van zijn gehoor bij het CGVS spontaan zegt (hoorverslag p. 4). Het is jammer dat de tegenpartij automatisch elke fout gebruikt, zelfs die met een voor de hand liggende verklaring. Verzoeker heeft vervolgens tijdens enkele uren hoorzittingen over de SCNC-partij gesproken, het is duidelijk dat hij de partij kent en dat de fout in de naam een eenvoudige opzettelijke vergissing was.

Wanneer verzoeker beweert een sympathisant lid van het SCNC te zijn sinds zijn geboorte, is het duidelijk dat dit betekent dat elke inwoner van deze regio automatisch als sympathiek wordt beschouwd, gezien de totale eensgezindheid van hun eisen voor de afscheiding van Engelssprekende Kameroen en de oprichting van de onafhankelijke staat Ambazonie. Verzoeker legde uit dat hij er in 2000 voor had gekozen om sympathisant te zijn en vanaf dat moment beschouwde hij zichzelf als een actief lid (CGVS p.4 : « ik besloot sympathisant te zijn in het begin van 2000)

Verzoeker gaf aan dat de partij in 1994 is opgericht. De verwerende partij is van mening dat verzoeker in zijn verklaringen tegenstrijdig is, aangezien hij beweert sinds zijn geboorte in 1973 sympathisant te zijn geweest. Het is zonneklaar dat verzoekster welwillend staat tegenover deze zaak, die sinds de onafhankelijkheid van Kameroen in de jaren vijftig van de vorige eeuw bestaat.

Verzoeker erkent ten volle dat hij lacunes in zijn kennis van de partij heeft. Hoewel hij een groot voorstander van de zaak was en altijd klaarstond om hen te helpen, was de politiek niet zijn beroep en was hij geen bestuurder van de partij. Hij kent dus niet goed de onderverdelingen van de partij en de namen van alle effectieve leden.

De verwerende partij overweegt niet de mogelijkheid dat een persoon incidenteel bijstand kan verlenen aan een politieke partij omdat hij of zij sympathie heeft voor de zaak van die partij, zonder dat dit een aanzienlijke inzet is. Toch zijn er veel van deze mensen in alle politieke partijen. In een situatie van politieke repressie lopen deze sympathisanten ook het risico om vervolgd te worden, vaak om informatie te verkrijgen over de regerende leden. Dit is gebeurd in het geval van verzoekster, aan wie vragen zijn gesteld over andere leden.

Met betrekking tot de problemen van verzoeker

De verwerende partij analyseert zelfs niet de vrees van verzoeker, aangezien zij van mening is dat het voldoende is om te bewijzen dat verzoekster geen actief lid van het SCNC was. Deze motivatie is onvoldoende en zou neerkomen op de conclusie dat het voor een eenvoudige sympathisant van een partij met minder belangrijke activiteiten onmogelijk is om problemen te hebben vanwege deze activiteiten.

De verzoeker heeft een coherente en uitvoerige uitleg gegeven over de vervolging die hij door de autoriteiten heeft ondergaan: ontvoering, willekeurige detentie, ondervraging, foltering, enz. Zijn verklaringen getuigen van echte ervaring en de loutere bewering dat de aanvrager geen actief lid van het SCNC is, is niet voldoende om hun geloofwaardigheid teniet te doen.

(...)

In het bijzonder heeft verzoeker spontaan het tijdstip van zijn arrestatie en de omstandigheden waaronder hij werd vastgehouden nader omschreven: (...)

maar ook de manier waarop hij werd vrijgelaten en het land ontvluchtte: (...)

De verwerende partij stelde de verzoeker vervolgens vragen over deze rekening, dit deel van de hoorzitting duurde bijna twee uur. De verzoeker gaf spontaan uitleg over de problemen die hij in Kameroen had en beantwoordde vervolgens de vragen van de wederpartij (CGVS pp.11-13). De verwerende partij heeft geen tegenstrijdigheden of lacunes in deze antwoorden vastgesteld.

De verzoeker legt zelfs uit dat de politie op de hoogte moet zijn geweest van hun activiteiten, niet vanwege het belang van hun activiteiten, maar omdat: (...)

Het bestreden besluit, dat uitsluitend is gebaseerd op het feit dat de asielzoeker niet op de hoogte is van het feit dat de partij bij het SCNC zijn asielverzoek heeft afgewezen, terwijl hij enerzijds nooit heeft verhuld dat hij enkel sympathiek is en slechts kleine activiteiten heeft, en anderzijds de problemen die door deze activiteiten worden veroorzaakt, onvoldoende is gemotiveerd.

Het medische attest d.d. 13 juni 2018

De verzoeker heeft de tegenpartij herhaaldelijk te kennen gegeven dat hij tijdens zijn detentie door de autoriteiten in elkaar is geslagen. Het doel van deze marteling was het verkrijgen van informatie over andere SCNC-leden. Deze verklaringen worden bevestigd door een medisch attest van 13 juni 2018 waarin de arts aangeeft dat er inderdaad littekens op het lichaam van de aanvrager zitten. Het CGVS concludeert echter: (...)"

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van het EHRM en rechtsleer.

Verzoeker brengt nieuwe documenten bij en stelt:

“De nieuwe documenten neergelegd door verzoeker

Sinds zijn vertrek uit Kameroen wordt de familie van verzoeker door het leger vervolgd. De vrouw van de klager werd geschoten en naar het ziekenhuis gebracht. Deze informatie werd op 14 december 2018 per e-mail aan opposant meegedeeld, maar in de bestreden beslissing wordt er geen melding van gemaakt (stuk 3).

Inmiddels heeft de aanvrager foto's en video's verkregen.

De eerste video (stuk 4) is een video van de dag dat de vrouw van de aanvrager in het dorp werd ingetekend. Op de video zien we de gewapende soldaten die het dorp vernielen.

De tweede video toont soldaten die het huis van verzoekster in brand steken (stuk 5).

De documenten tonen de uiterst gespannen politieke situatie.

Dorpelingen moeten het platteland ontvluchten om aan het leger te ontsnappen (stuk 6). De soldaten verbrandden de dorpelingen die in het dorp bleven (stuk 7). Veel dorpelingen zijn gewond geraakt en gedood, waaronder kinderen (stuk 8, 9, 10). De militaire acties vonden ook plaats in Jenka, een paar kilometer van het huis van de verzoeker (stuk 11). Verzoekers neef is in september 2018 bij een militaire actie omgekomen (op de foto in het rood) (stuk 12).

De verzoeker legt video's voor van de dag dat zijn vrouw werd aangevallen. We zien de terreur die het leger de dorpelingen veroorzaakt (stuk 13 en 14) De foto's en video's werden via whatsapp door een vriend en zijn dochter naar de aanvrager gestuurd.

Verzoeker legt de getuigenis van een lid van het SCNC over waarin hij de activiteiten bevestigt waarbij hij voor het SCNC betrokken was, alsmede de problemen die hij als gevolg van deze activiteiten met de autoriteiten had (stuk 15 en 16).

Verzoeker legt ook een medisch attest neer van de door zijn echtgenote opgelopen letsels (stuk 17). Hij heeft het origineel dat hem werd gebracht door de secretaris van de kerk die hij in Antwerpen bezoekt en die onlangs terugkeerde naar Kameroen.

Verzoekster ontving verschillende foto's van de verwondingen van zijn vrouw (stuk 18, 19, 20 en 21). Hij legt foto's van zichzelf en zijn vrouw en zijn identiteitskaart bij om te bewijzen dat het zijn vrouw is (stuk 22, 23 en 24).

Conclusie

Rekening houdende met de actuele informatie over het conflict in Kameroen en over de gedragingen van de Kameroense ordediensten ten opzichte van de Engelstalige bevolking (zie verder onder "2"), meent verzoekende partij dat op dit ogenblik iedereen die in verband gebracht kan worden met de separatistische beweging in Kameroen het risico loopt om geïsoleerd te worden. Uit talrijke bronnen blijkt dat Kameroense veiligheidsdiensten personen waarvan wordt vermoed dat ze de separatistische beweging steunen gevangennemen, folteren en buitengerechtelijk executeren (zie onder meer stuk 25, p. 24). Uit deze informatie blijkt niet dat deze vergeldingsacties zich beperken tot de kopstukken van de separatistische groeperingen, integendeel: Human Rights Watch spreekt van detentie, foltering en executie van "people suspected of supporting the secessionist cause" (stuk 25, p. 24). Het feit dat verzoeker dus een "beperkte rol" zou hebben bij de activiteiten van de Ambazonian gemeenschap in België, neemt niet weg dat hij door de loutere associatie met de separatistische beweging geïsoleerd zou worden door de Kameroense autoriteiten.

Verzoekende partij meent inderdaad dat er in het actuele politieke klimaat een groot risico bestaat dat de actieve en publieke participatie aan activiteiten van een organisatie die de opstanden in Engelstalig Kameroen steunt, zullen leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging in hoofde van verzoeker door de Kameroense overheid en derhalve een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst met zich meebrengen."

Verzoeker argumenteert inzake de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet en stelt:

"In subsidiaire orde, vraagt verzoekster dat haar de subsidiaire bescherming wordt toegekend in overeenstemming met artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Uit beschikbare informatie blijkt dat hij een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar haar land van herkomst.

(...)

Er werd door het Europese Hof voor de Rechten van Mensen beoordeeld dat: (...)

Daarop is het belangrijk te benadrukken dat overeenkomstig artikel 3 EVRM, mag iemand worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. De bestreden beslissing die verzoekster dwingt om naar Tsjetsjenië terug te gaan, kan leiden tot een situatie vallend onder de toepassing van dit artikel, als er ernstige redenen bestaan om te vrezen dat na haar verwijdering, de vreemdeling zal bedreigd worden van foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Door geen rekening gehouden met dit risico schendt de verwerende partij artikel 3 EVRM en haar zorgvuldigheidsplicht.

Gezien de huidige politieke situatie in Kameroen en de vervolging van Anglophones is het onbegrijpelijk dat het CGRA de kwestie van de subsidiaire bescherming niet heeft geanalyseerd.

De situatie in het Engelstalig gedeelte van Kameroen, waarvan verzoeker afkomstig is, actueel extreem precair en gewelddadig is en dat de Engelstalige burgers daar een enorm risico lopen het slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat hen langs twee kanten bedreigt.

Uit recente bronnen blijkt dat overigens dat deze cijfers in werkelijkheid nog veel hoger liggen: Amnesty International spreekt van tienduizenden mensen die naar Nigeria gevlucht zijn en honderden duizenden intern ontheemden (stuk 26, p. 11).

Volgens een lokale bron zou om en bij de helft van de bevolking van Bamenda de stad onvlucht zijn (stuk 27).

Amnesty International heeft bovendien op een jaar tijd 360 incidenten geregistreerd, en meer dan 400 doden (stuk 28, p. 3) – en dit aantal bevat niet de opstandelingen en de leden van de overheidstroepen die gestorven zijn in de strijd (stuk 29, p. 4).

Bovendien wijzen nog heel wat recente, gezaghebbende bronnen die verwerende partij niet in aanmerking heeft genomen bij het nemen van de bestreden beslissing, op het feit dat het geweld in Kameroen enorm geëscaleerd is en dat het geweld dat tegen de burgers gebruikt wordt extreme proporties aanneemt.

Zo sprak Amnesty International in september 2018 van een “escalation of horrific violence in Anglophone regions” en van “violence spiralling out of control” (stuk 30). De New York Times spreekt van een “country on the brink of a civil war” (stuk 29). Burgers ter plaatse spreken van een “genocide” (stuk 31, p. 2).

Amnesty International benadrukte dat het geweld de gewone burgers treft en dat velen van hen het risico lopen hiervan het slachtoffer te worden: (...).”

Verzoeker verwijst nog naar andere landeninformatie en besluit:

“De geciteerde rapporten en persartikels maken melding van extreem en willekeurig geweld tegen de burgerbevolking, en dit op grote schaal – hiervan getuige de honderden duizenden Engelstalige Kameroeners die de regio’s North West en South West onvlucht zijn omwille van het risico dat ze er lopen om het slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat dit gebied actueel teistert.

Verzoekende partij meent dat op basis van de informatie in de geciteerde bronnen dient te worden geconcludeerd dat burgers in North West en South West regio’s van Kameroen, inclusief Bamenda, een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Dit is voor verzoeker a fortiori het geval nu hij door zijn persoonlijke omstandigheden een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van het geweld dat zijn regio van herkomst teistert. Het risico dat hij geïsoleerd zal worden door de Kameroense autoriteiten omwille van zijn sympathie voor en steun aan de separatistische beweging is aanzienlijk. Als gevolg daarvan loopt verzoeker een verhoogd risico om het slachtoffer te worden van het geweld in Kameroen.”

2.1.2. Verzoeker brengt een aanvullende nota bij die gedateerd is op 14 maart 2019. Deze nota bevat een psychologisch attest (stuk 1) waarin de psychologe van verzoeker uitlegt dat hij in een toestand van angst en emotionele instabiliteit verkeert alsook een follow-up attest van het CARDA-centrum (stuk 2).

2.1.3. Verweerder brengt op 5 maart 2019 een aanvullende nota bij. Deze nota bevat de “COI Focus Cameroun. La crise Anglophone” van 23 april 2018.

Beoordeling

2.2.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, “Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights”, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, "*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*", 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, "*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*", nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.3. Verzoeker voert aan in het verzoekschrift dat hij enkel sympathie heeft voor het SCNC en kleine activiteiten deed. Dit staat haaks op zijn verklaringen op het CGVS waar hij stelde "*Ik ben lid van het SCNC*" (gehoor CGVS, p. 4). Daarna stelde hij "*ik ben sympathisant, ik denk dat ik lid ben, de vraag is, wanneer was ik er actief in, bij de geboorte is iedereen lid daarvan in Zuid Kameroen*" (*ibidem*). Verzoeker houdt aldus voor dat hij al jarenlang actief betrokken is bij het SCNC.

Waar hij aanvoert dat de vergissing inzake "*Congress*" en "*Council*" een eenvoudige fout is en dat in Kameroen beide namen worden gebruikt, moet worden vastgesteld dat hij hiervan geen begin van bewijs bijbrengt.

Waar verzoeker erkent dat hij lacunes heeft in zijn kennis van de partij, stelt de Raad vast dat deze vergoelijking, mede gelet op zijn beweerde jarenlange inzet en sympathie voor het SCNC, niet dienstig weerlegt dat (i) hij niet weet dat het SCNC lokale afdelingen heeft in elke county; (ii) verzoeker niet kan vertellen over de arrestaties die plaatsvonden tijdens een persconferentie in de stad waar verzoeker woont; (iii) verzoeker niets kan vertellen over Patrick Mbuwe en Henry Fossung; (iv) verzoeker niet wist wat er gebeurde met Mancho Bibixy; (v) verzoeker niet kan duiden wat het verschil is tussen de Southern Cameroon Youth League en het SCNC.

Voormelde vaststellingen ondermijnen verzoekers voorgehouden "*sympathie*" en activiteiten voor het SCNC. Aangezien verzoeker niet aannemelijk kan maken dat hij (uitgesproken) sympathie heeft voor het SCNC en, mede gelet op het ontbreken van enige kennis inzake het functioneren van het SCNC, is het geheel niet geloofwaardig dat verzoeker omwille van zijn voorgehouden sympathie voor het SCNC in de negatieve belangstelling stond van zijn nationale autoriteiten. Verweerder kon derhalve terecht besluiten dat verzoeker evenmin aannemelijk maakt dat hij ooit werd gearresteerd en gedetineerd omwille van zijn vermeende SCNC-activiteiten. Voor zover verweerder niet motiveert inzake verzoekers detentie en verzoeker aanvoert dat er dienaangaande geen tegenstrijdigheden en lacunes werden vastgesteld, kan worden opgemerkt dat het feit dat iemand een verhaal zonder tegenstrijdigheden kan vertellen niet impliceert dat dit verhaal het relaas is van een daadwerkelijk ondergane gebeurtenis.

Hier kan aan worden toegevoegd dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt omtrent de dood van zijn broer van wie hij voorhoudt dat deze werd opgepakt, gemarteld en zodanig hard geslagen dat hij stierf in een taxi. Gelet op de omstandigheden van deze arrestatie en gevolgen kan aangenomen worden dat deze gedocumenteerd zouden zijn. Deze vaststelling ondermijnt verder verzoekers geloofwaardigheid.

De verwijzing naar verzoekers bijgebrachte medisch attest kan zijn teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen. Uit het feit dat geattesteerd wordt dat verzoeker littekens heeft op zijn linkerbeen en linkerschouder kan niet worden afgeleid dat deze werden toegebracht ingevolge zijn vermeende arrestatie. Een medisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen.

Een arts kan echter via een medisch attest van 13 juni 2018 nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen, laat staan dat deze werden opgelopen ingevolge een gevecht met de politie in mei 2017.

2.2.4. Verzoeker brengt in het verzoekschrift nieuwe documenten bij. Deze zouden aantonen dat verzoekers familie sinds zijn vertrek door het leger wordt vervolgd.

Omtrent deze documenten stelt de Raad vast dat:

- uit de video inzake de actie van soldaten (stukken 4-5) niet kan worden afgeleid dat verzoekers familie concreet werd gevisieerd aangezien het blijkbaar een actie tegen een dorp betreft;
- uit de foto's (stukken 6 -12) niet persoonlijk betrekking hebben op de persoon van verzoeker en dat de stuk 12 niet aantoont dat dit verzoekers neefje betreft;
- stukken 13 en 14 een video betreft waaruit geen directe band met verzoeker kan worden afgeleid;
- de getuigenis van Felix F.M. (en diens identiteitskaart) een gesolliciteerd stuk betreft dat verzoekers geloofwaardigheid niet kan herstellen;
- de foto's van een vrouw met verwondingen (die verzoekers echtgenote zou zijn) niet aantonen dat deze verwondingen werden veroorzaakt ingevolge een doelgerichte aanval omwille van verzoekers vermeende politieke sympathie;
- de landeninformatie (stukken 25 – 32) geen betrekking heeft op de persoon van verzoeker.

Voormelde nieuwe documenten kunnen de vaststellingen inzake verzoekers ongeloofwaardig relaas niet in een ander daglicht stellen.

2.2.5. Het psychologisch attest dat wordt bijgebracht in de aanvullende nota van 14 maart 2019 vermag evenmin verzoekers teloorgegane geloofwaardigheid te herstellen. De Raad benadrukt dat het niet is omdat het psychologische verslag van de psycholoog van 11 maart 2019 een samenvattende weergave bevat van verzoekers verklaringen, dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de feiten zou kunnen aantonen. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Verzoekers ongeloofwaardig relaas dat ten grondslag ligt van zijn verzoek tot internationale bescherming kan niet geloofwaardig worden door het bijgebrachte psychologisch attest.

De aanvullende nota van 14 maart 2019 bevat ook een opvolgingsverslag van het CARDA-centrum, maar dit verslag bevestigt slechts dat verzoeker psychologisch wordt opgevolgd. Dit stuk kan evenmin verzoekers teloorgegane geloofwaardigheid herstellen.

2.2.6. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7.1. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar de toegevoegde landeninformatie. Hij stelt dat hieruit blijkt dat verzoeker, die afkomstig is uit Bamenda, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2.7.2. Uit het hoger vastgestelde blijkt dat verzoeker zijn profiel en relaas niet geloofwaardig maakt en derhalve om deze reden geen nood aan bescherming heeft in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b).

Evenmin toont hij aan dat de situatie in Engelstalig Kameroen beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c). Hoewel uit de toegevoegde landeninformatie en de aanvullende nota van verweerder van 5 maart 2019 blijkt dat er een crisissituatie heerst in het Engelstalig deel van Kameroen kan hieruit niet worden afgeleid dat de loutere aanwezigheid van verzoeker in het Engelstalig deel van Kameroen een reëel risico op ernstige schade inhoudt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie dient onder meer rekening gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict Engelstalig Kameroen ontvluchten.

De landeninformatie gevoegd bij en geciteerd in het verzoekschrift geeft aan dat er een crisissituatie heerst maar er kan niet uit afgeleid worden dat, de voormelde elementen in acht genomen, deze situatie actueel beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS